

O lacrimă din cerul tău

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

“În inimă pot exista lacrimi care nu ajung până la ochi.”

Jane Austen

- De câte ori potrivnică mi-e viața,
Te caut printre vrafuri de emoții,
Sub ceru-nsângerat, când dimineța
Îi declanșează soarelui comoții.

Poate că simți, chiar dacă depărtarea
În kilometri pare să ne-nvingă,
Trec zile lungi și uneori răbdarea
Mă arde-n gheenă fără să m-atingă.

M-ar răcori o ploaie siderală,
O lacrimă din cerul tău, iubite,
Să cadă peste buclele de smoală,
Să-mi coloreze tâmpilele albite.

- E viața noastră ca o loterie,
Un zar se-nvârte-n zori și-ți dă speranță,
Că următoarea zi în poezie
Te va-mbrăca, lipsit de importanță

Vei spune că-i minutul care plânge,
Când bornele-s prea multe și asfaltul,
Sub pașii-ncinși stigmatetele de sânge,
Le poart-așa, cum niciodată altul

Nu le-a purtat, dar cine poate spune
Că soarele se naște din furtună?
Eu am crezut mereu într-o minune...
Sunt lacrimi ce ne scad și ne adună.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș